

rigtigt, ikke at holde fast ved Lovbdkastet i dets oprindelige Skikkelse, og det er den Omstændighed, at vil man have Noget opnaaet, saa tegner det til, at den tilbagestaende Tid ikke vil være tilstrækkelig til at faae Lovbdkastet gennemført i dets hele Omfang, og vist er det, at man ved at faae Bestemmelser med Hensyn til hvad der angaaer Retspleien vil være kommen et meget betydeligt Skridt fremad, at man allerede derved vil have dannet en stærk Overgang til den Omorganisation, hvis Gjennemførelse Ingen kan Andet end erkjende for at være særdeles nødvendig. Hvad jeg bemærkede om Resultatet af de Forhandlinger, jeg har haft den Ære at have med Udvalget, medfører ogsaa, at jeg kun vil have Tidet at erindre med Hensyn til Lovforslaget, saaledes som det er ændret af Udvalget; thi der er under disse Forhandlinger tilveiebragt en Overensstemmelse mellem Udvalget og Justitsministeren, som gjør, at der fra hans Side ikke kan være Andet at gjøre end at anbefale det til det høitærede Things Vedtagelse, saaledes som det er foreslaaet forandret af Udvalget, ialtsald med Undtagelse af et Par enkelte Punkter.

Det første Punkt, der da fremtræder, er det, der omhandles i Udvalgets Forslag under Nr. 2, og som angaaer Antallet af de Assessorer, der skulle findes i Criminal- og Politiretten, idet jeg ikke kan komme bort fra den Overbeviisning, at det ikke vil være let gjørligt, at Retten kan varetage sine Forretninger med et Antal af 8 Assessorer. Det er i Betænkningen bemærket, at Regjeringsudkastet i Motiverne selv antyder, at de Sager, der fra Politidirectorens Protokol ville komme til at gaae over til den paataente nye Afdeling, ikke ville være af et saadant Omfang, at de heelt skulde kunne udfylde en enkelt Assessors Tid, og jeg indrømmer gjerne, at det ogsaa er min Tro, at dette ikke vil være rimeligt; men man maa ikke tabe af Sigte, at netop det Diemed, som tildeels fremkalder Overgangen, vil medføre, at Sagerne ville medtage længere Tid for den Assessor, der kommer til at forestaae Afdelingen, end Behandlingen har medtaget, medens Sagerne afgjordes ved Politidirectorens Resolution — jeg troer, at netop den Omstændighed, at Sagerne komme til at gaae ind

under en Rets Behandling, i sig selv vil medføre, at de komme til at gjøre noget større Krav paa Tid. Men ialtsald maa der mod Ytringen om, at de ikke kunne udfylde en Mandts hele Tid, stilles det, at Retten derved kan komme til at mangle tilstrækkelige Kræfter til at udføre sine Forretninger; om man ogsaa kan sige, at Antallet af de Sager, der gaae over, ikke vil være tilstrækkeligt til at beskæftige en Mandts Virksomhed, saa udsætter man sig dog for, at Rettens øvrige Arbejde kan komme til at lide under denne Tilvæxt af Sager, og at Arbejdets Omfang kan komme til at staae i et Misforhold til de Arbejdskræfter, man har at raade over. Det er Udvælg har meent, at 4 Criminalkamre skulde kunne besørge de Forretninger, der have været henlagte til 5, men en tidligere Erfaring har lært mig, at de 5 Criminalkamre i Regelen have været meget beskæftigede, og der er ikke mindste Grund til at tvivle om, at disse Forretninger ikke ere aftagne, men at de snarere ialtsald under Udviklingen af de stedfindende Forhold ville være i Tiltagende. Man har meent, at de private Politifager skulde kunne behandles ved een Undersøgelsesret, istedetfor, som hidtil, ved 2 af Rettens Afdelinger, men jeg troer ogsaa, det er en for stor Fordring at stille til eet Civilkammer, at det skulde kunne behandle alle disse Sager, der hidtil have været deelte mellem 2. Det kan vel være, at enkelte af disse Sager ville falde bort, navnlig de, der vedrøre Næringsforholdene, men man maa vel betænke, at det, der udfylde Meget af Dommerens Tid i et Civilkammer, er de ofte vidtløftige Vidneforhør, der skulle optages. Der kommer endnu en Omstændighed til, som gjør, at man ikke uden Videre maa drage Sammenligning fra andre Retter til denne, og det er den, at hvor der er Spørgsmaal om Sagernes Behandling og Paadømmelse ved andre Retter, vil Arbejdet vel i det Hele udjævne sig mere; thi er der en Tid, hvor det er noget stærkere end til en anden, vil en Fordeling af Sagerne, hvorved nogle af dem komme til at henligge noget længere, ikke bevirke nogen synderlig Skade, men dette forholder sig ganske anderledes ved den heromhandlede Ret, hvor der er Spørgsmaal om criminelle Undersøgelser;